

KVINDERNES U-LANDSUDVALG

Oplæg på Udenrigsudvalgets møde den 21. februar 1989 om valg af fremtidige samarbejdslande i relation til udviklingsbistand

v/Else Marie Buck

Udenrigsudvalget har bedt Kvindernes U-landsudvalg om at belyse emnet valg/afgrænsning af samarbejdslande med særlig vægt på kvindeaspektet ud fra egne erfaringer.

Kvindernes U-landsudvalg er først og fremmest en oplysningsorganisation. Vores erfaringer med og viden om udviklingsbistand og kvinder ligger i

- at vi har fulgt udviklingen i den bistandspolitiske debat og har været med til at præge den i kvindesaglig retning, f.eks. ved at deltage aktivt i handlingsplansarbejdet vedrørende udviklingsbistand til kvinder,
- at vi har kommunikeret med en række mindre kvindeorganisationer om økonomisk støtte til mindre projekter, og i øvrigt har opbygget et netværk af kontakter med kvindeorganisationer og kvindecentre i flere tredje verdens lande, samt med internationale netværk, som har til formål at forbedre kvinders situation generelt og specifikt.

Endelig har vi konkret erfaring med projektsamarbejde fra et radioundervisningsprojekt i Peru – et samarbejde med kvindecenteret Manuela Ramos. Dette samarbejde har ført til udarbejdelse af en større ansøgning om et landsdækkende projekt i Peru og Chile om støtte til kvindeorganisationer, der udsender deres programmer over lokalradio. Desuden har vi planer om at gå ind i et bistandssamarbejde med en større kvindeorganisation i Filippinerne om opbygning af et aktivitetshus i et slumområde i Manila.

Formålet med at gå ind i disse former for projektsamarbejde er at støtte kvinders egne organiseringer og mobilisering – at støtte de

handlemuligheder, der er for den fattigere del af befolkningen – ved at støtte projekter som har et udviklingsperspektiv og en spredningseffekt.

K.U.L.U.'s principper for projektbistands-samarbejde er

- at projektet er formuleret/defineret af kvinderne selv
- at de selv kan styre projektet.

I spørgsmålet om landevalg/afgrænsning af modtagerlande lægger Kvindernes U-landsudvalg vægt på, at dansk udviklingsbistand kan leve op til målsætningen om »at til sikre kvindeaspekterne en central og fuldt integreret placering i udviklingsprocesserne«, (Handlingsplanen, s. 3) – en målsætning som de private organisationer og erhvervslivet også bør leve op til i bistandssamarbejde.

Heri ligger, at udviklingsbistanden skal tage udgangspunkt i kvinders faktiske situation og rolle, og i at kvinder er en menneskelig ressource som har en central rolle i produktionen og i familien.

Kvinder, og især de fattigere kvinder, står f.eks. i de fleste afrikanske lande og i flere af de asiatiske lande for en stor del af fødevarerproduktionen i landbruget og for opbevarelse af afgrøder.

Kvinder som jordbrugere og som energiforbrugere har en central rolle i spørgsmål om miljøhensyn. På den ene side har kvinder ofte erfaring med og viden om økologiske systemer, som kan være brugbar i en mere miljøhensyntagende landbrugsudvikling – en viden som der bør gøres mere for at opsøge og udnytte i udviklings-samarbejdet. På den anden side er kvinder